

РЕШЕНИЕ

№ 861

гр. София, 20.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 101-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛКА Н. ЙОРДАНОВА

при участието на секретаря БИСТРА П. ТОДОРОВА
като разгледа докладваното от ВЕСЕЛКА Н. ЙОРДАНОВА
Административно наказателно дело № 20221110201037 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на В. П. Х. с ЕГН- ***** с адрес /адрес/, срещу Наказателно постановление /НП/ № 2233 от 07.12.2021 г., издадено от Директора на Столичната дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с което на жалбоподателя на основание чл. 209а, ал.4, пр.2 във вр. с ал.1 от Закона за здравето /ЗЗ/ и чл.53, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 300 /триста/ лева за нарушение на чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето.

Жалбоподателят не е доволен от издаденото наказателно постановление, поради което моли същото да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. Същият излага доводите си, че посочената в акта и наказателното постановление заповед на министъра на здравеопазването, е определена като общ административен акт, съгласно чл.63, ал.11 от ЗЗ и се издава по реда на чл.73 от АПК и в този смисъл е административен акт, а не нормативен такъв. Акцентираща се, че посочената заповед противоречи на

основни конституционни права, не е обнародвана в държавен вестник и не е преминала обществено обсъждане. От горното следва, че същата е нищожна и не поражда целените с нейното издаване правни последици. Алтернативно се застъпва становище за наличие на маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, както и че наложеното наказание не отговаря на целите, предвидени в чл. 12 от ЗАНН.

Въззиваемата страна- Директор на СДВР -редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Софийски районен съд, като разгледа постъпилата жалба, изложените в нея доводи и като се запозна с материалите по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

-

С акт за установяване на административно нарушение серия АА бл.№ 637084 от 12.10.2021г., съставен от Я. К. К. на длъжност полицаи при сектор „Метрополитен” ООП – СДВР е установено, че на 12.10.2021 г. около 14,50 ч. в гр. София, жалбоподателят В. П. Х. се е намирал на закрито обществено място - на перон 1 на метростанция „Г.М.Димитров” и не е поставил защитна маска на лицето си за еднократна или многократна употреба, покриваща носа и устата , в условията на обявена в Р. България извънредна епидемична обстановка с Решение № 325/2020 г. на Министерски съвет (МС) и удължена с Решение № 395/28.04.2021 г. на МС на Р България, на основание чл. 63, ал. 4 от Закона за здравето, със заповед № РД-01-743/31.08.2021 г., I, т.7 съгласно която, всички лица, когато се намират в закрити обществени места, в т. ч. транспортни средства за обществен превоз, лечебни и здравни заведения, аптеки, оптики, национални центрове по проблемите на общественото здраве, административни учреждения и други места, в които се обслужват или имат достъп гражданите железопътни гари и автогари, летища, метростанции, търговски обекти, църкви, манастири, храмове, музеи и др са длъжни да имат поставена защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба, която се използва съгласно препоръките в приложение № 3.

В акта е посочено, че деянието си жалб.В. П. Х. виновно е нарушил разпоредбата на чл.209а, ал.1 от Закона за здравето. При предявяване на акта жалбоподателят посочил, че има възражения. Такива същият депозирал

писмено на 14.10.2021 г., в които изразил несъгласието си с посочената заповед на министъра на здравеопазването и нейния задължителен характер.

Въз основа на акта е издадено процесното наказателно постановление. Административно–наказващият орган приел, че нарушението на чл.209а, ал.1 от Закона за здравето е безспорно установено, както и че същото не притежава качество „маловажност“ по смисъла на чл. 28 и чл.29 от Закона за административните нарушения и наказания, предвид усложнената епидемична обстановка и нуждата от стриктно спазване на противоепидемични мерки за недопускане на разпространяването на COVID-19 в страната, както и с оглед на обстоятелството, че всяко забавяне на изпълнението или неизпълнение на противоепидемичните мерки може да причини значителни и трудно поправими вреди, включително непоправими такива за живота и здравето на гражданите.

Горната фактическа обстановка се установява от показанията на свидетеля Я. К. К., както и приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства.

При така очертаната фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

–
Жалбата е депозирана в срок и изхожда от легитимирана страна в процеса, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради което издаденото наказателно постановление следва да бъде потвърдено.

Процесният АУАН и обжалваното НП са издадени и при спазване на предвидените давностни срокове по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, подписани са от съответните длъжностни лица и свидетели, като са връчени лично на жалбоподателя за запознаване със съдържанието им. АУАН и НП съдържат всички задължителни реквизити съгласно разпоредбите на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН, като липсва каквото и да е противоречие в съдържанието им.

Както в акта, така и в наказателното постановление нарушението по чл.209а, ал.1 от ЗЗ е описано пълно и точно, като е посочено изпълнителното деяние на същото, а именно, че жалбоподателят В. П. Х. се е намирал на

закрито обществено място - на перон 1 на метростанция „Г.М.Димитров” и не е поставил защитна маска на лицето си за еднократна или многократна употреба, покриваща носа и устата. Посочена е също така и конкретната заповед на министъра на здравеопазването, с която е въведена съответната противоепидемична мярка. В този смисъл са Решение № 3427 от 20.05.2022 г. по адм. дело № 1956/2022 г. по описа на АССГ, XX-ти касационен състав; Решение № 3844 от 10.06.2022 г. по адм. дело № 2791/2022 г. по описа на АССГ, IV-ти касационен състав; Решение № 4253 от 24.06.2022 г. по адм. дело № 2556/2022 г. по описа на АССГ, III-ти касационен състав; Решение № 4304 от 27.06.2022 г. по адм. дело № 2504/2022 г. по описа на АССГ, III-ти касационен състав и други. От събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установи, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна състава на вмененото му административно нарушение.

Съгласно посочената разпоредба се наказва лице, което наруши или не изпълни въведени от министъра на здравеопазването или от директор на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл. 63, ал. 4, 7, 10 или 11 и чл. 63а, ал. 1 или 2 ЗЗдр. В настоящия случай в т. I. 7 от Заповед № РД-01-743/31.08.2021 г., на министъра на здравеопазването на основание чл. 63, ал. 4 и ал. 11 ЗЗ в условията на обявена в Р. България извънредна епидемична обстановка с Решение № 325/2020 г. на Министерски съвет (МС) и удължена с Решение № 395/28.04.2021 г. на МС на Р. България, е била въведена следната противоепидемична мярка на територията на Република България: съгласно която, всички лица, когато се намират в закрити обществени места, в т. ч. транспортни средства за обществен превоз, лечебни и здравни заведения, аптеки, оптики, национални центрове по проблемите на общественото здраве, административни учреждения и други места, в които се обслужват или имат достъп гражданите железопътни гари и автогари, летища, метростанции, търговски обекти, църкви, манастири, храмове, музеи и др са длъжни да имат поставена защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба, която се използва съгласно препоръките в приложение № 3.

Заповедта е издадена на основание Решение № 395/28.04.2021 г. на Министерски съвет, с което е продължен срокът на обявената с Решение № 325/14.05.2020 г. на Министерски съвет извънредна епидемична обстановка

на територията на Република България. С оглед горното, към момента на извършване на деянието, предвид продължения срок на въведената в страната извънредна епидемична обстановка и издадената Заповед от министъра на здравеопазването, жалбоподателят, намирайки се на обществено място – на перон 1 на метростанция „Г.М.Димитров” е имал задължение да постави на лицето си защитна маска за еднократна или многократна употреба, която маска да покрива носа и устата му. Доколкото по несъмнен начин се установи, че жалбоподателят не е имал поставена защитна маска за лице, то последният е осъществил състава на вмененото му административно нарушение по чл.209а, ал.1 от ЗЗ.

Съдът намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя за нищожност на посочената заповед на министъра на здравеопазването. Процесната заповед на министъра на здравеопазването носи белезите на общ административен акт по смисъла на чл. 65 АПК, доколкото е с еднократно правно действие и с нея се създават права и задължения, или непосредствено се засягат права, свободи и законни интереси на неопределен брой лица (в този смисъл са Определение № 8865 от 06.07.2020 г. по адм. дело № 3873/2020 г. по описа на ВАС; Определение от 01.06.2020 г. по адм. дело № 4088/2020 г. на ВАС и др.). В този смисъл е и изричната разпоредба на чл. 63а, ал. 5 ЗЗ, в която е посочено, че заповедта на министъра на здравеопазването по чл. 63а, ал. 1 ЗЗ е общ административен акт. Деянието е извършено виновно при форма на вина пряк умишъл, доколкото жалбоподателят е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си и неговите общественотоопасни последици, като е целял настъпването им.

За така извършеното нарушение, законодателят е предвидил в разпоредбата на чл.209а, ал.1 от ЗЗ налагане на глоба в размер от 300 до 1000 лева. В случая на жалбоподателя е наложено административно наказание "глоба" в предвидения от закона минимален размер от 300 лева, поради което не е необходимо да се обсъждат наличните смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. С оглед на това, обжалваното НП се явява правилно и в своята санкционна част.

Съдът счита, че извършеното административно нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 93, т. 9 НК, респ. § 1, т. 4 от ДР на ЗАНН, доколкото същото не се отличава с по-ниска степен на

обществена опасност от обикновените случаи на административни нарушения по чл.209а, ал.1 от ЗЗ. Следва да се отбележи, че процесното административно нарушение касае неизпълнение на въведени от министъра на здравеопазването противоепидемични мерки на територията на страната, вследствие разпространение на заболяването "Covid-19", свързано със смъртни случаи на множество хора в световен мащаб, вкл. и на територията на Република България, която е на едно от първите места в света по процент смъртни случаи от "Covid-19" на глава от населението. В този смисъл неизпълнението на процесната противоепидемична мярка е застрашило в значителна степен обществените отношения, обект на защита от разпоредбата на чл.209а, ал.1 от ЗЗ. С оглед на това, съдът счита, че наказващият орган правилно не е приложил разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, доколкото извършеното административно нарушение не представлява маловажен случай.

Предвид всичко гореизложено, жалбата срещу атакуваното наказателно постановление се явява неоснователна, поради което последното следва да се потвърди като законосъобразно и обосновано.

Водим от горното, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление /НП/ № 2233 от 07.12.2021 г., издадено от Директора на Столичната дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с което на жалбоподателя В. П. Х. с ЕГН- ***** с адрес /адрес/, на основание чл. 209а, ал.4, пр.2 във вр. с ал.1 от Закона за здравето /ЗЗ/ и чл.53, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 300 /триста/ лева за нарушение на чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - София град в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____